

Consideracions sobre el catalanisme

per J. CASTANYS I TORRENT
(de les Joventuts d'Esquerra)

Sortosament, Catalunya vetlla. Vetlla pel propi destí, que vol portar amb les seves mans. Cada dia amb més ardidesa posa fe en l'obra.

Els republicans, cal que tinguem en compte en aquests moments, que és precisament en aquells pobles d'esperit tancat i obtús, influenciats pel clericalisme, sigui de la religió que sigui, que surten a la superfície totes les reminiscències medievals; són ells, els que amb un esperit d'imperialisme que dissimulen amb una falsa concepció de nacionalisme, volen aterrar la llibertat dels pobles que se'n troben distanciats espiritualment. Recordem que Catalunya viu a pocs quilòmetres d'un poble en el qual semblen també obrir-se pas les mateixes vel·leïtats que avui constatem en l'Europa Central. Davant del perill que representa el progrés d'aquesta mentalitat, el nostre deure és mantenir-nos sempre alerta i vetllar no sols pel prestigi espiritual de la nostra estimada Catalunya, sinó també pel manteniment de les seves llibertats.

Jo no concebeixo com un home de dreta o monàrquic pot tenir el sentiment catalanista tan arrelat com el nostre. Per què? Perquè nosaltres enarbolem la bandera nacionalista que arrenca d'un sentiment de llibertat, del reconeixement de la lliure determinació de Catalunya. La nacionalitat de cada poble no deriva de la seva història o de la seva geografia, sinó de la voluntat dels que componen

el poble. El nacionalisme neix d'una font democràtica. El poble ha d'ésser allò que ell vulgui.

Un home que tingui un sentiment nacionalista, si no s'emociona per la llibertat humana, no pot ésser entre nosaltres. Aquesta és la posició clara del nostre nacionalisme que ens permet d'abraçar-nos amb els altres pobles que sentin estímuls de llibertat i fraternitat humana. Catalunya és per a tots els catalans i per la gent de fora que vinguin a honorar-nos amb el seu treball, però no per als que pretenen sotmetre'ns amb llur jou.

No és el míting hàbil ni l'aplaudiment falaguer allò que hem de cultivar, sinó anar a l'enfondiment i a l'exaltació de l'ideal patriòtic i humà. En lloc de verbalisme, cultura política. Però, per això cal que hi hagi un esperit de disciplina i l'home que es deixi portar per la nerviositat o per l'afany d'una plataforma personal o per la corrupció, que se'n vagi lluny de nosaltres, que no és dels nostres. Treballem tots perquè la nostra terra sigui la més plena, la més humana i la més justa. Enfondim el nostre racionalisme i estiguem preparats pel dia que pot venir.

Catalans! Cal que enfondi el vostre sentiment nacionalista, que crea un ideal de Pàtria, perquè així ho necessita l'Autonomia i l'esdevenidor de la nostra volguda terra de justícia i llibertat.

Ja és hora que cessem de veure escoles amb personal sense el títol competent i sense els coneixements mínims que s'exigeixen als mestres en sortir de les Escoles Normals i que, traficant amb la fe dels pares dels nens, han fet durant segles una explotació de l'ensenyament en tots els seus graus i han coaccionat els governs monàrquics perquè no es fessin més escoles que les que ells volien i quan es feien, (poques i dolentes), que els edificis estiguessin en males condicions, perquè d'aquesta manera els seus eren els únics en condicions.

Ara, s'exclamaran en nom del Crist, d'aquell xamós Crist, a les escoles, que té tanta importància en aquell lloc com pot tenir-ho un bust de la República, ja que la moral no depèn del símbol, sinó del mestre. Quan el mestre és un home moral i digne, els alumnes ho són, i quan aquest no ho és, amb Crucifix, sense Crucifix, amb trajo telar o sense ell, l'alumne, que sempre pren per model el mestre, no ho és.

Ara, però, l'article 48 de l'esmentada Constitució reconeix el dret d'ensenyar les doctrines eclesiàstiques dintre els seus locals sota la inspecció de l'Estat. Amb això volem dir que si els religiosos no ensenyen llurs doctrines és, senzillament perquè no es volen molestar a fer-ho, i no perquè se'ls impideixi. I a aquestes altures no es poden exclamar contra el jacobinisme dels esquerrans, ja que quan les dretes i centre poderen fer la revisió del Còdig fonamental, per més que «El Debate» anés comptant els dies, hores i minuts que mancaven per fer-la per majoria absoluta de la Cambra, no es pogué fer, perquè aquells que composaven la majoria eren en sa major part contraris a la reforma de la Constitució; quedant, per tant, demostrat que la Nació ho estima necessari i que és precís complir les lleis.

L'aplicació de la Constitució

per SIRIUS

El punt bàsic de la propaganda esquerrana ha estat el de la plena vigència de la Constitució; i una vegada ocupat el Poder s'han apressurat a fer-ho; perquè conscients dels seus ideals i dels d'aquells ciutadans que els votaren, no poden mancar de complir la seva promesa. La Constitució es posarà en vigència pesi a qui pesi. La Nació ja en té prou de que es facin mans i mànegues amb la llei fonamental de l'Estat.

Ja es comencen a prendre les mesures encaminades a aplicar l'article 26 (base

quarta), que diu: «Prohibición de ejercer la industria, el comercio o la enseñanza».

L'il·lustre ministre senyor Marcel·lí Domingo, està disposat a portar-ho a fi. Per lograr-ho amb èxit, ha enviat una circular als Inspectors de l'ensenyament primari, a l'objecte de poder estar perfectament documentat en vuit dies. Per una altra part, s'ha fet el ferm propòsit de que tots els Centres de segon ensenyament i llur personal cessin en la interinitat que des del dia de la seva fundació, pel primer bienni, tenen.

Teatre Principal. - Olot

Demà diumenge, 8 març - Tarda i nit

**Caravana
de bellezas**

El gran còmic JIMMY DURANTE
amb un espetec de *girls* guapíssimes

**El malvado
Carabel**

amb ANTOÑITA COLOMÉ,
ANTONIO VICO,
i LA RUMBERA ELÈCTRICA